

[Hans Hansen.]

der pr. 1. Oktober i Aar kun foretages Omvurdering efter de derfor givne Regler.

Motiveringen for denne Udsættelse er de usikre Prisforhold paa Ejendomme for Tiden, Prisforhold, som man maa nære stor Betænkelighed ved at anvende som Grundlag for en Vurdering, der skal tjene som Skattegrundlag for en længere Periode frem i Tiden. Desuden gør de vanskelige Trafikforhold, som vi lever under, det meget besværligt for Vurderingsmyndighederne — særlig for Skyldraadsmedlemmerne — at foretage en almindelig Vurdering. Jeg anser det derfor for rigtigt under disse Forhold at udsætte 9de almindelige Vurdering et Aar.

Ifølge Lovforslagets § 2 ændres Bestemmelserne om Beskikkelse af Vurderingsformænd. Lige siden vi i 1903 fik Lov om Ejendomsskyld, har det været saaledes, at Vurderingsformænd udnævntes uden Tidsbegrænsning, hvilket for de flestes Vedkommende har betydet, at de har fungeret til deres Død. At mange har fungeret langt ud over den Tid, i hvilken de har været i Besiddelse af virkelig Arbejdskraft, er en kendt Sag. I det Amt, hvor jeg hører hjemme, havde vi, medens jeg var Vurderingsmand, en Vurderingsformand paa 92 Aar.

Hvorfor man ikke har haft lignende Regler for Udnævnelsen af Vurderingsformænd som for Skatteraadsmødder, er ikke til at forstaa. Spørgsmaalet har ogsaa været drøftet i Rigsdagen, hvilket fremgaar af Forhandlingerne i det andet høje Ting for 1924—25. Men nu er Spørgsmaalet altsaa paa ny rejst og søgt løst ved de nye Regler i § 2. Jeg vil rette en Tak til den højtærede Finansminister, fordi han har fremsat dette Forslag, thi det er givet, at det Arbejde, der skal udføres, naar 9de almindelige Vurdering skal foretages, bliver saa krævende, at det maa være Folk, der er i Besiddelse af virkelig Arbejdskraft, som skal staa i Spidsen for dette Arbejde inden, for hver af Landets godt 160 Vurderingskredse.

At Vurderingsformændene fremtidig skal vælges paa 10 Aar, og at Halvdelen skal paa Valg efter 5 Aars Forløb, kan jeg tiltræde, men jeg kunde have ønsket, at den højtærede Minister samtidig havde taget Spørgsmaalet op om en ændret Form for Indstillingerne til Vurderingsformænd. Bortset fra de egentlige Bykredse er det jo Amtsraadene, der har Indstillingsret, men der er Byer paa over 20 000 Indbyggere, der ingen som helst Indstillingsret har, selv om

en saadan By udgør en meget væsentlig Del af Vurderingskredsen. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling og til Vedtagelse i det høje Ting.

Bækgaard: Da vi vedtog Loven af 17. December 1940 om Udskydelse af den almindelige Vurdering til Ejendomsskyld i et Aar, var Begrundelsen navnlig den, at vi var inde i en Prisbevægelse, som skabte Usikkerhed med Hensyn til Værdien af faste Ejendomme, saa at det vilde være vanskeligt at fastlægge Vurderingen for længere Tid, men tillige, at den stærke Indskrænkning af Trafikmidlerne gjorde Forberedelsen af Vurderingen vanskelig. Man mente altsaa, at Forholdene var ugunstige til at foretage en almindelig Vurdering. Nu er jeg slet ikke saa sikker paa, at det var rigtigt den Gang at udskyde Vurderingen, men bagefter kan man jo sagtens være klog. Vanskelighederne kunde man vel nok være kommet over, navnlig da Trafikvanskelighederne; de bliver næppe mindre de første Aar eller til den Tid, da vi alligevel maa til at foretage en Vurdering, og hvad Prisbevægelsen angaar, bliver det nok vanskeligt at sige, hvornaar Priserne finder et fast Leje. At udskyde Vurderingen Gang paa Gang skaber ogsaa Vanskeligheder. Men vi er nu begyndt paa at udsætte, og de Begrundelser, der kunde gives sidste Gang for en Udsættelse, er vel i forstærket Grad til Stede denne Gang; saa der er vel ikke andet at gøre end at udsætte det et Aar endnu, hvilket jeg da ogsaa paa mit Partis Vegne skal anbefale.

Foruden Udskydelsen foreslaas der denne Gang en Forandring med Hensyn til Vurderingsmændenes Funktionstid. Der kan siges noget baade for og imod denne Forandring. Jeg ser godt, at det undertiden var ønskeligt, at Vurderingsmændene var valgt paa Tid. Paa den anden Side ved vi, at Erfaring og indgroet Kendskab til disse Forhold betyder meget og maaske er af større Værdi end den større eller mindre fysiske Styrke, vedkommende er i Besiddelse af. Naar nu denne Forandring foretages, vil jeg meget henstille til den højtærede Minister at tage skyldigt Hensyn til disse Forhold, ogsaa fordi der ved de paagældendes Udnævnelse ikke er taget Forbehold med Hensyn til Varigheden af deres Funktionstid.